

РЕШЕНИЕ

№ 1120

гр. София, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 09.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **11849** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 4, ал. 1-5 и чл. 9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез процесуалния си представител [фирма], представлявано от адв. Д. Б. – управител, срещу Ревизионен акт № СФР19-РД77-53/14.11.2019 г., издаден от Е. К. К. на длъжност „началник на отдел“ „Ревизионен контрол“ към дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ - възложител ревизията и М. Б. С. на длъжност „главен инспектор“ в отдел РК към дирекция РСВ – ръководител на ревизията, с който са установени задължения на дружеството за данък недвижими имоти (ДНИ), такса битови отпадъци (ТБО) и лихви в общ размер на 59 301,78 лева за периода 01.12.2015 г. – 31.12.2018 г., който е потвърден с Решение № СОА20-РД28-5/05.02.2020г. на кмета на Столична Община.

В жалбата, от съда се иска оспореният акт да бъде обявен за нищожен. Изложени са доводи, че „началник на отдел“ „Ревизионен контрол“ към дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ не е имал материалната компетентност да възлага извършването на ревизии, предвид служебно известни на пълномощника на жалбоподателя решения на Столичен Общински Съвет, касаещи изменения на структурата на администрацията при Столична Община, натоварена с установяването и събирането на публичните задължения. Сочат се конкретни доводи относно обстоятелствата около преструктурирането на Дирекция „Ревизии и събиране на

вземанията”, според които Директора на Дирекция „Общински приходи” не е имал правомощията по чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ.

Алтернативно се моли РА да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен. И. са доводи, че с влязло в сила съдебно решение на СГС е обявена за недействителна по отношение на държавата на основание чл. 216, ал. 1, т. 3 от ДОПК, на извършена с учредителен акт непарична вноска в капитала на [фирма], с предмет недвижими имоти. В тази връзка установяването с оспорения РА на публични вземания, по отношение на тези имоти е незаконосъобразно, защото обявената недействителност заличава с обратна сила последиците от извършената сделка с процесния имот, т.е. оспорващият не е негов собственик, поради което за него не възникват публични вземания за ДНИ и ТБО.

По време на проведените по делото открити съдебни заседания, оспорващият се представлява от адвокат Д., която поддържа жалбата. Представени са допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът по жалбата – Кмета на Столична община не се явява. Представлява се от юрисконсулт П., която поддържа жалбата. Представени са допълнителни писмени бележки, в които са изложени аргументи, опровергаващи релевираните от жалбоподателя доводи.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

С решение № 11316 от 09.11.2021 г. на ВАС, Първо отделение е отменено решение № 1638/15.03.2021 г. на АССГ, Трето отделение, 46 състав и делото е върнато за ново разглеждане с конкретни указания.

Съгласно разпоредбата на чл. 226, ал. 1 от АПК, първоинстанционният съд разглежда делото по общия ред, като производството започва от първото незаконосъобразно процесуално действие, послужило като основание за връщане на делото.

В съответствие с указанията на касационната инстанция, съдът е конституирал като ответник в производството по жалбата Кмета на Столична Община.

Предвид на инвокираните доводи за нищожност на РА, поради липса на материална компетентност на издалите го длъжностни лица при СО и в съответствие със задълженията си по чл. 168, ал. 2 от АПК, съдът изискал от ответника доказателства за материалната компетентност на органите по приходите при Столична Община, които са извършили ревизията и са издали процесния ревизионен акт, а именно доказателства за структурата на Столична община за периода до приемането на решение № 16/19.12.2019 г. на Столичния общински съвет, с което дирекция "Общински приходи" и дирекция "Ревизии и събиране на вземания" са обединени в дирекция "Общински приходи" (т.5.1.7) и доказателства за компетентност на длъжностните лица, издали процесния РА и компетентността на органа възложил ревизията по чл. 119, ал. 2, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.

С молба от 28.05.2021 г. на ответника са представени Решение на Столичен общински съвет № 201 по протокол № 80 от 23.04.2015 г., Решение на Столичен общински съвет № 360 от 11.06.2015 г. за допълване на Решение по № 201 по протокол № 80 от 23.04.2015 г., Заповед № СОА16-РД09-718 от 07.04.2016 г. на Кмета на Столична Община, на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА, във връзка чл. 4, ал. 3, и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК и Решение на Столичен общински съвет № 16 от по протокол № 4 от 19.12.2019 г. и разпореждане № СФР17-ВК66-613/13.11.2017 г. на Директора

на Дирекция „Ревизии и събиране на вземанията”, с което Е. К., заемащ длъжността „началник на отдел” в отдел „Ревизионен контрол” към Дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” при СО, е определен за орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК с компетентност да възлага ревизии и проверки за установяване на задължения за местни данъци и такси.

Със Заповед № СОА16-РД09-718 от 07.04.2016 г. на Кмета на Столична Община, на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА, във връзка чл. 4, ал. 3, и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК, Кметът на Столична община е определил, за органи по приходите, служители от състава на общината, заемащи определени длъжности, между които и главните инспектори в Дирекция „Ревизии и събиране на вземанията”, да извършват производства по установяване, обезпечаване, събиране и контрол на вземанията от местни данъци и такси.

Със заповед № СОА16-РД15-10720/04.11.2016 г. на Кмета на Столична Община, М. М. е назначен на длъжността Директор на дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” при Столична община.

Със Заповед № РД-15-4991/28.05.2015 г. на Кмета на Столична Община, М. С. е преназначена на длъжност Главен инспектор в отдел „Ревизионен контрол” към Дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” при СО.

Със Заповед № РД-15-2805/07.03.2017 г. на Кмета на Столична Община, М. М. е преназначена на длъжност Главен инспектор в отдел „Ревизионен контрол” към Дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” при СО.

Между страните не се спори, че производството по издаването на процесния РА е образувано със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № СФР19-РД01-29 от 24.04.2019 г., за установяване на задълженията на дружеството за ДНИ и ТБО за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г., съставена от началник на отдел в отдел „Ревизионен контрол” към Дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” при СО. Със същата заповед са определени и органите по приходите, които да извършат ревизията – М. С. – ръководител на ревизията и М. М. и двете на длъжност Главен инспектор в отдел „Ревизионен контрол” към Дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” при СО.

Резултатите от ревизионното производство са обективирани в Ревизионен доклад № №СФР19-ТД26-215 от 11.09.2019 г., съставен от ревизиращия екип.

Ревизионното производство е завършило със съставянето на РА № СФР19-РД77-53/14.11.2019г., издаден от Е. К. К. на длъжност „началник на отдел” „Ревизионен контрол” към дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” - възложител ревизията и М. Б. С. на длъжност „главен инспектор” в отдел РК към дирекция РСВ – ръководител на ревизията, с който са установени следните задължения: ДНИ район С./Т. за периода от 01.12.2015г. до 31.12.2018г. в размер на 8 499,60 лева и лихви – 1 898,58 лева; ТБО район С./Т. за периода от 01.12.2015г. до 31.12.2018г. в размер на 39 840,00 лева и лихви – 9 063,60 лева.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния

преклузивен срок чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, който подлежи на оспорване, поради което жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На първо място, съдът намира, че процесният ревизионен акт не е нищожен по следните съображения.

С решение № 201 от 23.04.2015 г. на СОС е приета промяна в структурата на общинската администрация, при която Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” е разделена на две функционално обособени дирекции с наименования Дирекция „Общински приходи” и Дирекция „Ревизии и събиране на вземания”.

С решение № 360 от 11.06.2015 г. на СОС е допълнено решение № 201 от 23.04.2015 г., като е постановено правопреемник на Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси”, в частта „Ревизионен контрол и правно-нормативно обслужване”, по отношение права, задължения и архив да е Дирекция „Ревизии и събиране на вземания”. Компетентен орган по чл. 112, ал. 1, т. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ е Директорът на дирекция „Ревизии и събиране на вземанията”.

Видно от изброените по-горе писмени доказателства, органът по приходите, възложил извършването на ревизията е Е. К., заемащ длъжност „началник на отдел” в отдел „Ревизионен контрол” към Дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” при СО. Същият е бил надлежно оправомощен от Кмета на СО на основание чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ (със Заповед № СОА16-РД09-718 от 07.04.2016 г.) и на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК от Директора на дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” (с разпореждане № СФР17-ВК66-613/13.11.2017 г.), който е бил компетентен орган по чл. 112, ал. 1, т. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, съгласно цитираното по-горе решение на СОС.

В тази връзка съдът не намира за основателен довода на оспорващия за липса на доказателства за компетентност на Директора на Дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” при СО. Видно от заповед № СОА16-РД15-10720/04.11.2016 г. на Кмета на Столична Община (л. 35), М. М. е назначен на длъжността Директор на дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” при Столична община.

Изложеното налага извода, че процесуалните действия до датата на издаване на оспорения РА, са извършени от органи по приходите при СО, притежаващи необходимата по закон материална компетентност.

Извършените впоследствие промени в структурата на СО, с решение № 16 от 19.12.2019 г. не са в рамките на ревизионното производство, поради са неотнормими към компетентността на участвалите в него органи по приходите.

На следващо място съдът не намира за основателни доводите на жалбоподателя, че предвид обявената с влязло в сила Решение № 169 от 25.01.2019 г. недействителност по отношение на държавата на непарична вноски в капитала на [фирма], с предмет недвижими имоти, дружеството никога не е било собственик на имота, за който са установени публични вземания с процесния РА.

Между страните няма спор, че процесните имоти, по отношение на които са установени публичните вземания за ДНИ и ТБО, за придобити от О. 33” ЕАД, по силата на направена в капитала му непарична вноски от [фирма] /с предходно

наименование [фирма]/ и са отразени в счетоводството на дружеството.

Видно от представените по време на ревизионното производство обяснения от жалбоподателя, за имотите не е подаване декларация по чл. 14 от ЗМДТ, поради наличието на висящо съдебно производство, образувано по искова молба на публичен изпълнител с правно основание чл. 216 от ДОПК.

С посоченото решение на СГС, е обявена за недействителна на основание чл. 216, ал. 1, т. 3 ДОПК, по отношение на държавата, по иск на публичен изпълнител, извършената с учредителен акт от [фирма] /с предходно наименование [фирма]/, непарична вноски в капитала на [фирма], при учредяването му, с предмет недвижими имоти-самостоятелни обекти, находящи се в [населено място], Офис Сграда с Магазини и Подземен Гараж в УПИИ П-755 за офиси, магазини и ПГ, кв.110 по плана на [населено място], м.“М. ливади“, одобрен със Заповед № РД-09-50-203/17.02.2009 г.: офис №1, находящ се на трети етаж, кота +7,00, със застроена площ от 377,98 кв.м. , състоящ се от работна зала, заседателна зала, входно предверие, две тоалетни с предверие, тоалетна за инвалиди, балкон, при съседни:улица, улица, тупик и двор, заедно с 16,9828 % идеални части от общите части на сградата, съответстващи на 83,08 квадратни метра по площообразуване или с обща площ , включваща идеалните части от общите части на сградата от 461,06 квадратни метра и заедно със съответните идеални части от правото на строеж върху поземления имот, в който е построена сградата; офис № 2, находящ се на четвърти етаж, кота +10,50, със застроена площ от 385,15 кв.м. , състоящ се от работна зала, заседателна зала, входно предверие, две тоалетни с предверие и два балкона, при съседни:улица, улица, тупик и двор, заедно с 17,3049 % идеални части от общите части на сградата, съответстващи на 84,65 квадратни метра по площообразуване или с обща площ , включваща идеалните части от общите части на сградата от 469,80 квадратни метра и заедно със съответните идеални части от правото на строеж върху поземления имот, в който е построена сградата; подземен гараж №1, находящ се на първи сутеренен етаж, на кота -3,50, със застроена площ от 377,12 кв.м., състоящ се от 9 паркоместа, подежник, предверие и каломаслоуловител, при съседни: улица, улица, тупик и двор, за едно с 16,9441 % идеални части от общите части на сградата, съответстващи на 82,89 % по площообразуване или с обща площ , включваща идеалните части от общите части на сградата от 460,01 кв.м., както и S /една втора/ идеална част урегулиран поземлен имот № П-755 за офиси, магазини и ПГ, кв.110 по плана на гр.С., м.“М. ливади“, одобрен със Заповед № РД-09-50-203/17.02.2009 г. с площ по нотариален акт 1413 кв.м, а по графични данни от 1450 кв.м., при съседни: от юг – улица, от изток – част от имот 753, от север – имот 751, 750 и 749 и от запад – тупик.

В правната доктрина съществуват различни квалификации на видовете недействителност: според засегнатия интерес, според последиците и др. Най-голямо практическо значение има класификацията според характерната последица: когато недействителността е абсолютна (има действие за всички), касае се за нищожност, когато сделката поражда действие, но то подлежи на унищожение чрез иск – унищожаемост, когато независимо от обвързващата сила на сделката, тя не може да бъде противопоставена на трето лице, което не е волеизявило – относителна недействителност, а когато сделката не поражда действие, но може да го породни по-късно поради възникването на нов (независещ от общата воля на страните) факт – висяща недействителност.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая, с цитираното решение е обявена

т.нар. относителна недействителност на процесната непарична вноска.

В т. 1 от мотивите на Тълкувателно решение № 1 от 19.05.2004 г. на ВКС по гр. д. № 1/2004 г., ОСГК е дадено определение на понятието „относителна недействителност“ и според него относителната недействителност предполага действителна правна сделка, която поражда желаните и целени правни последици, но по силата на закона тази сделка няма действие спрямо едно или няколко лица. Правото да се иска прогласяване на недействителността на конкретен акт на разпореждане е дадено именно на лицата, които са защитени от нормата на закона, т. е. лицата с конкретен материален интерес. За тези лица недействителността на сделката е една възможност, едно право, упражняването на което зависи само от тях. Последиците на относителната недействителност са ограничени спрямо определени лица и по отношение на определени имущества, тя няма действие по отношение на всички и може да бъде заздравена.

В допълнение към изложените от ВКС мотиви настоящият съд, следва да добави, че към относителната недействителност спадат случаите уредени в чл. 135 ЗЗД, чл. 452, чл. 453 ГПК и др.

При относителната недействителност сделките са действителни, защото не съдържат някои от пороците по чл. 26-33 от ЗЗД. Затова те пораждат правни последици между страните и спрямо трети лица. Техните правни последици не могат да се противопоставят само на определени трети лица, защото засягат по неблагоприятен начин техни имуществени интереси.

В едни случаи относителната недействителност настъпва по право при предпоставките предвидени в специалната норма.

В случая, относителната недействителност е настъпила като последица от съдебното решение, с което е уважен конститутивен иск, след предявен от публичния изпълнител (кредитор) иск на основание чл. 216, ал. 1, т. 3 от ДОПК, във връзка с чл. 135 от ЗЗД. Благоприятната последица за кредитора от относителната недействителност на сделката е, че спрямо него длъжникът - [фирма] се смята за носител на прехвърленото право, вследствие на което той може да се удовлетвори от него. Приобретателят по сделката и жалбоподател в настоящето производство [фирма], не се смята за притежател на субективното право спрямо кредитора, поради което той може да развали сделката, за да се освободи от облигационната връзка с насрещната страна.

Относителната недействителност не е санкция за неправомерно или неморално поведение, а е правно средство за защита на интересите на определени правни субекти.

Вземайки предвид изложеното в тълкувателното решение и направените теоретични разсъждения, настоящият съдебен състав намира, че в разглеждания казус, последиците на относителната недействителност на непаричната вноска, с предмет недвижимия имот, по отношение на който са установени публични вземания за ДНИ и ТБО, са ограничени **единствено и само спрямо на държавата**, представлявана от публичния изпълнител.

Тя няма действие спрямо Столична Община, която не била страна в производството по чл. 216, ал. 1, т. 3 от ДОПК. От тази гледна точка жалбоподателят и към момента на съставянето на оспорения РА и към настоящия момент е задължено лице по смисъла на чл. 11 от ЗМДТ.

Единствено и само след успешно проведено производство по иск за обявяване на недействителност по отношение на [фирма] на извършената с учредителен акт от [фирма] /с предходно наименование [фирма]/, непарична вноска в капитала му, при учредяването му, с предмет недвижими имоти реда, жалбоподателят би имал право да твърди, че не дължи ДНИ и ТБО, по отношение на имотите, апортирани в капитала му като непарична вноска.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 2 и пр. 4 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез процесуалния си представител [фирма] срещу Ревизионен акт № СФР19-РД77-53/14.11.2019 г., издаден от органи по приходите при Столична община, потвърден с Решение № СОА20-РД28-5/05.02.2020 г. на Кмета на Столична Община.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 360 (триста и шестдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.